Český veslařský klub Pardubice

1941 - 2026

Tento materiál si nedělá nárok na encyklopedickou přesnost a úplnost. Vycházel především ze vzpomínek starších členů klubu, včetně zakladatelů. Věříme, že všem připomene krásná léta, strávená na „AROSE“, krásné zážitky, sportovní i společenské, spojené s veslařským sportem.

Náš dík patří všem, kteří se v uplynulých 80 ti letech zasloužili o to, že dnes má jméno Českého veslařského klubu Pardubice mezi českými kluby známku vysoké kvality.

Karel Srb, Martin Kubrycht, Roman Gwozdiak, Karel Kroulík a Pavel Ďurovec

Po první světové válce znovu ožívá veslování na českých vodách. Již v roce 1919, je ustanoven nový Český svaz veslařů a postupně vznikají nové kluby v Čechách i na Moravě.

Podnět a myšlenku k založení veslařského sportu na labské vodě v Pardubicích dal **Ing. Antonín Beran**, vedoucí inženýr firmy R. Kunc, která prováděla regulaci pardubického úseku řeky Labe. Už při projektování těchto prací viděl veliké možnosti pro vznik a rozvoj nejkrásnějšího z vodních sportů také v Pardubicích. Postupně přesvědčil své nejbližší přátelé, kteří se však obávali velkých finančních výdajů spojených s provozováním tohoto sportu. Z počátku byly v převaze návrhy na sdružení pro všechny vodní sporty. V tomto období také pomáhal svými zkušenostmi člen veslařského klubu Ohře Louny pan Jiří Zavřel, který obrátil pozornost a zájem na založení čistě veslařského klubu.

První schůzka přípravného výboru k založení klubu byla 31. března 1941 v hotelu Veselka v Pardubicích a zúčastnili se jí : Ing. Antonín Beran, Ing. L.Franc, MUDr. J. Meloun, prof. K. Kubiš, O. Nádvorník, R.Procházka, L. Rybyšar, F.Stoklasa, JUDr. Zd. Špaček a Vl. Tonar. Tento přípravný výbor v čele s obratným a úspěšným doc. A. Gutwirtem usilovně pracoval na překonávání formalit a administrativních překážek, kterých nebylo v době protektorátu málo a již 26. července 1941 byla svolána Ustavující valná hromada v hotelu Veselka v Pardubicích. Český veslařský klub Pardubice byl nadšeně přijat sportovními přáteli a sportovci v Čechách i na Moravě. S první přátelskou a materiální pomocí přišli veslaři z ČVK Praha, kteří věnovali veslovací cvičnou bednu. Také veslaři z Blesku Praha pomohli vedením klubu v jeho prvopočátcích. Pan J.Suchánek zastával funkci výkonného místopředsedy a pan Vl. Martinec lodního správce. U bývalé plovárny AROSA, která stála v krásném prostředí u řeky Labe, přistavil přípravný výbor loděnici pro osm lodí.

Prvním předsedou byl jednomyslně zvolen **docent A. Gutwirth** a do výboru byli zvoleni vesměs členové přípravného výboru. Klubovou barvou se stala červená a bílá. Vlajku a odznak klubu tvořil

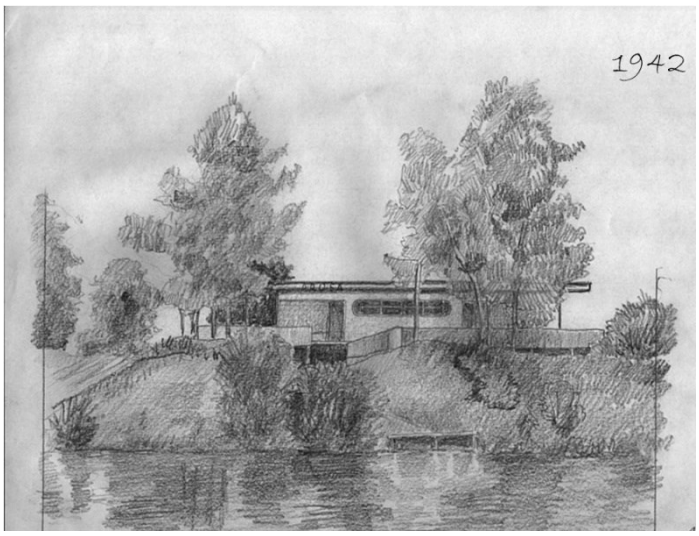
červený štít s úhlopříčným stříbrným pruhem, doplněný v horní polovině o půlkoně města Pardubic a v dolní polovině stříbrným veslem.

Počáteční starostí klubu byly zaměřeny na získání potřebných veslařských lodí. Tak se k prvnímu skullu, který ochotně přenechal pan Vl. Martinec, podařilo zakoupit ještě dva skully a jeden dvojskull, který byl později přestaven na dvojku.

Mezi pardubickou mládeží se našlo mnoho nadšenců, kteří se mohli prostřednictvím stipendijních míst se mohli stát činnými členy klubu. V závěru roku 1941 byly ještě objednány dvě čtyřveslice.

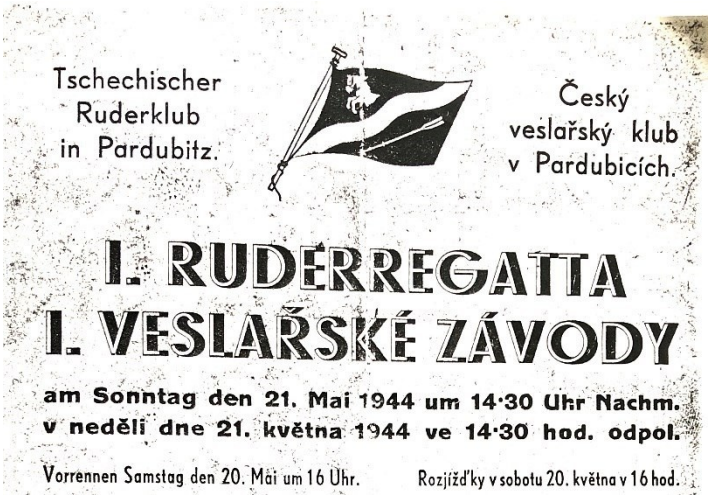
Jak dosvědčuje kniha zápisů ze schůzí výboru ČVK, byla obdivuhodná aktivita a pracovitost všech členů jak výboru, tak i ostatních činných členů ČVK. Výbor klubu se do konce roku 1941, tj. za srpen až prosinec sešel celkem 19 krát! Zápisy i přes svou stručnost a věcnost jsou i vícestránkové.

Již v roce 1942 měl ČVK 160 činných členů a 70 stipendistů a při tréninkových jízdách úhrnného počtu šesti lodí bylo najeto 2376 km.

Po prvním trenérovi prof. Kubištovi se výcviku ujali Ing. Franc a Ing. F.Souček a již 30. srpna 1942 byly uspořádány první veslařské závody čtyřveslic o putovní cenu organizátora těchto závodů Ing. L.France.

Na trati dlouhé 1.500 m závodilo 10 nejlepších mužstev s cílem před klubovnou. Na prvním místě se nejlepším časem (10:47,7) umístila čtyřka Otásek, Soudek, Hašek, Klouček s kormidelníkem Ing. Součkem, na druhém místě čtyřka Presfreund, Dr.Meloun, Ing. Lejhanec, Runštuk kormidlovaný Ing. A. Beranem (10:57,3), třetí v pořadí byli J.Levínský, Eidlpes, Držata, Tichý s kormidelníkem Cinoltrem a čtvrtá byla čtyřka John, Ing.Franc, Starý a Hendrych s nejmladším kormidelníkem klubu Lumírem Mejzlíkem, který musel mít zátěž – pytel písku. Vítězové obdrželi kromě vavřínového věnce pěkné upomínkové ceny. V přestávce těchto závodů byl proveden historický křest prvních šesti klubových lodí. Vlastní akt křtu provedl Ing. Lejhanec odůvodněním jmen a názvů lodí: Tonda – podle dárce a iniciátora klubu Ing. Antonína Berana, Čenda – podle MUDr. Melouna druhého místopředsedy, který se zasloužil o rozkvět klubu. Třetí a čtvrtý skull byly pokřtěny podle blízké Kunětické hory a řeky Loučné na Kuňku a Loučnou. Čtyřveslice obdržely jména podle předsedy klubu docenta Gutwirtha – Docent a druhá Primátor – což mělo být pobídkou pardubických veslařů k prvenství a vrcholným výkonům, i když se vesměs jednalo o lodě cvičné a plátové.

Na první závody mimo Pardubice jeli naši závodníci už v roce 1943 do Mělníka, kde se již tenkrát veslovalo 60 let – a nejlepší klubová loď obsadila 3. místo z deseti startujících a ani jedna ze startujících lodí ČVK nebyla poslední.

V roce 1944 zorganizoval ČVK – i přes těžkosti s totálním nasazením velkého počtu členů veřejné veslařské závody do nichž se přihlásilo 9 klubů včetně pražských. Tyto závody přilákaly na labské břehy 10.000 diváků!

Mezi zakládajícími členy bylo i šest členů a funkcionářů, kteří všestranně pomáhali parašutistům skupiny Silver A. Všech 6 jich bylo zatčeno přímo v loděnici a položilo život na vlast.

Po druhé světové válce byl znovu obnoven sportovní život v ČVK a přesto, že řada členů odešla mimo Pardubice za studiem nebo za prací, byly opět uspořádány klubové závody. Nejlepšími dorostenci tohoto roku byli Jiří Novák, Mirek Knap a Lumír Mejzlík. Nejlepšími závodníky byli Dlohoška a Jaroslav Vobořil.

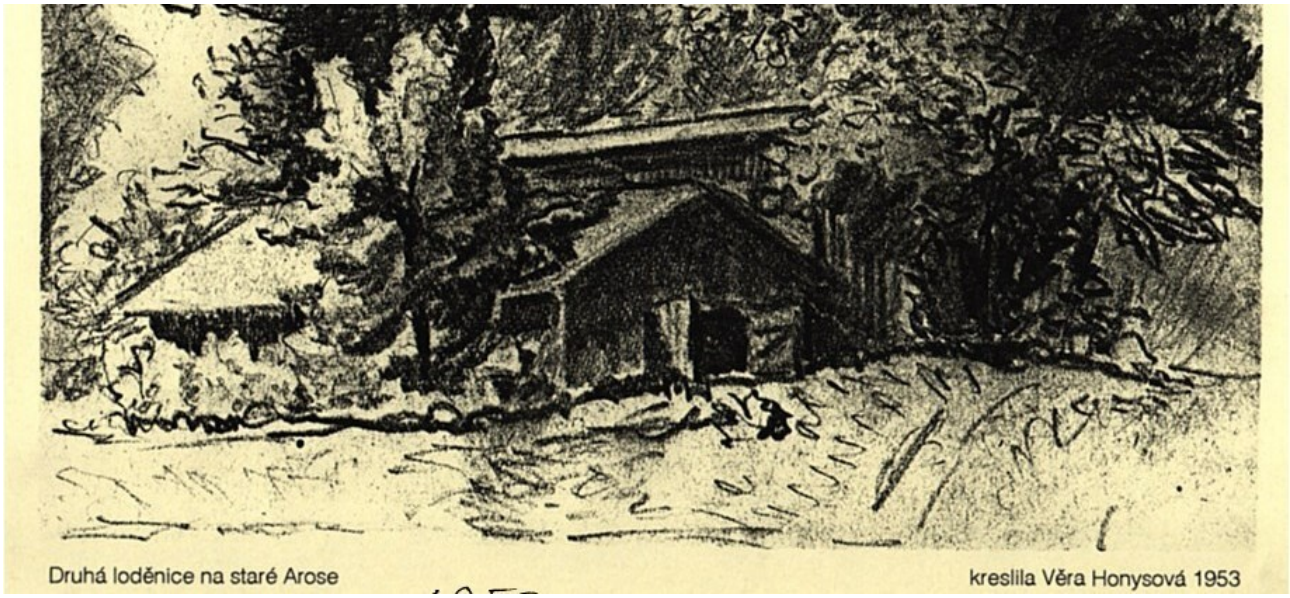
Úbytek členské základny pokračoval i v roce 1946. Počet zapsaných členů klesl na 12 a v tomto roce byl ustaven ženský odbor. Loděnici stihla velká povodeň, při níž dva členové, Lumír Mejzlík a Eduard Štrympl, zachránili dva tonoucí občany. V roce 1947 byl plný pracovního úsilí při opravách loděnice a v roce 1948 se ČVK stává součástí **Sokola Pardubice** I. Tato reorganizace a odchod dalších členů mimo Pardubice se projevily i ve sportovním životě. Ve středoškolském poháru v Praze zvítězil Dlohoška na skullu a přestoupil do ČVK Praha. Tak zaznamenáváme první odchod hotového závodníka.

Funkce předsedy se ujal obětavý **Jaroslav Polák** a již v příštím roce se vrací řada zkušených členů a funkcionářů.

U příležitosti prvního sjezdu ČSTV uspořádali pardubičtí veslaři neobvyklou veslařskou štafetu na čtyřveslicích z Pardubic přes Mělník až do Prahy, kde architekt Jícha přednesl poselství sportovců z Pardubic. Akce měla velký ohlas.

Na prvních přeborech dorostu v roce 1950 získaly naše dorostenky 1.místa na čtyřce s kormidelnicí, osmiveslici a na dvojskullu. Vedení sportovní činnosti měl v té době na starosti Prokop Jícha, který trénoval i závodil. 1.ledna 1951 začala další reorganizace a klub se stal součástí Sokol Slavia Pardubice RPA (rozvodné elektrikářské závody Pardubice) a tehdejší vedení jednoty věnovalo veslařům značnou podporu. V tomto roce byl poprvé uspořádán první výcvikový tábor mládeže u Sečské přehrady. Organizátorem tábora byl Jiří Paleček. V roce 1953 je klub začleněn do DSO DYNAMO Pardubice a soutěží s veslařskými kluby z Jindřichova Hradce a Děčína v rámci jednot Dynama a vždy vychází z těchto soutěží vítězně.

V této době uvažoval nový výbor začal uvažovat o výstavbě nové loděnice, ale s ohledem na plánovanou regulaci toku řeky Labe nebylo potvrzeno přidělení místa, i když prostředky byly k dispozici. Nejúspěšnějšími reprezentanty byly Slavoj Mejzlík a Jiří Paleček.

Druhá loděnice na staré Arose kreslila Věra Honysová 1953

Rok 1954 se stal památným vítězstvím Slavoje Mejzlíka v jarním skulérském závodě J.R. Ořovského a Jiří Paleček byl druhý. V tomto roce také trvala převaha pardubických dorostenek na všech závodech. V té době už se začíná s regulačními pracemi na řece Labi a je nutné hledat nové možnosti tréninku na vodě. V tomto roce byl u Sečské přehrady umístěn starý vyřazený vagón (tím byl vytvořen základ dnešní chaty „Vagón“) a tak bylo možno využít prázdninového období ke zdokonalení tréninku jednotlivých kategorií. Zásluhu na této akci měli Prokop Jícha, Jiří Novák, Lumír Mejzlík a Miroslav Hink. Slavoj Mejzlík zvítězil na mezinárodní regatě v Berlíně a nové dorostenky Vondráčková, Zelenková, Matěnová a Jezdínská přiváží z přeborů zlaté a stříbrné medaile. Čtyřka žen pod vedením Aleny Janebové byla těsně druhá za neporazitelnou Beinhauerovou z Brna. Slavoj Mejzlík stal historicky prvním veslařem pocházejícím z Pardubic, který startoval na nejvyšší světové soutěži. Startoval v roce 1956 na ME na Bledu na skifu a byl vyřazen v opravné jízdě.

Rokem 1957 končí doba součástí tělovýchovy v odborové organizaci ROH – doba příznivých dotací, kdy došlo k doplnění lodního parku včetně závodní osmiveslice a v rámci sjednocené tělovýchovy jsme přešli do **TJ Dynamo Pardubice**. Úspěšnou činnost vykazuje Slavoj Mejzlík, čtyřka dorostenek a dorostenců, na níž vesloval i pozdější herec Národního divadla Alois Švehlík.

V roce 1959 postupuje regulace Labe a vznikají prostory pro trénink. Poslední závody na Labi před regulací se konaly v roce 1959.

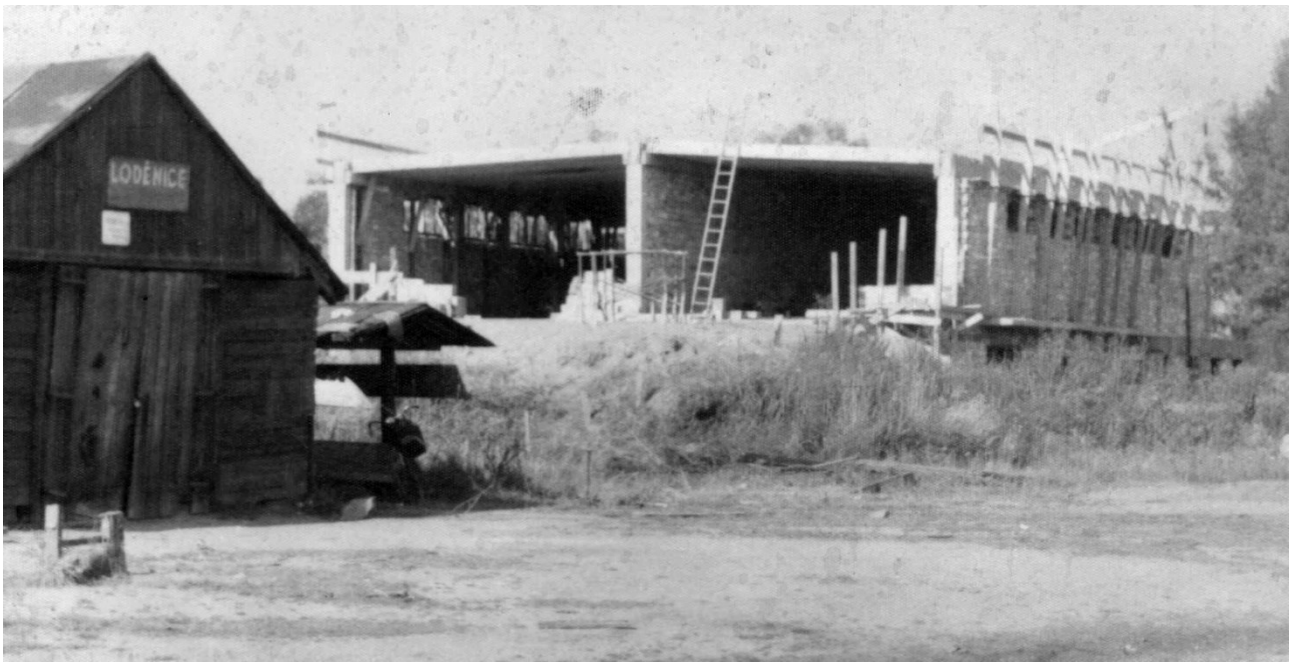
Politické orgány tehdy doporučili přerušení činnosti a tréninku na 5 – 10 let, byl dán zákaz konání závodů, zákaz tréninků na horním úseku Labe a zákaz přístupu do loděnice. Výbor v čele s předsedou **MUDr. Lumírem Mejzlíkem** našel místo na Polabinském břehu v blízkosti současného mostu u zimního stadionu a zásluhou Jiřího Palečka byla postavena provizorní loděnice z telegrafních sloupů a stěn získaných z likvidace staveništního zařízení po dostavbě kulturního domu na Dukle. Počet členů klesl na 48. U

nadřízených městských i státních orgánů jsme nenašli pochopení ani podporu. Přesto se ale závodilo a objevili se i nové talenty. Svačinka a Hvězdová získávali řadu vítězství na skulech a skifech. Už v roce 1965 bylo uloženo odklidit provizorium loděnice a tak dochází ke stěhování veškerého materiálu proti proudu nad Pardubice a to již na dnešní pozemek u nově regulovaného toku Labe. Velkou obětavostí a iniciativou předsedy MUDr.Lumíra Mejzlíka nedošlo k zániku veslování v Pardubicích, ale naopak pod vedením Ing. Aloise Kunsta začali naši členové s vlastní výrobou laminátových skifů, na kterých jsme trénovali a závodili řadu dalších let. Byla navázána družba s veslaři z Wroclavi, kde jsme se zúčastnili v roce 1967 a 1968 závodů na Odře. Umístění pardubických veslařů v celostátním žebříčku se výrazně zlepšilo, z dosavadních míst 20. příčky až na 11. místo a to zásluhou ženské a dorostenecké složky.

V roce 1969 byly opět uspořádány veslařské závody na Labi s názvem „ O perníkové srdce“. Cíl byl nad rosickým mostem, start pod novým mostem přes Labe. Další ročníky tohoto závodu byly konány na Sečské přehradě a těšily se veliké oblibě mezi všemi veslaři. Některých ročníků se dokonce zúčastnili i veslaři z Drážďan, Wroclavi, z Bratislavy a Maďarska. Těchto závodů se pravidelně zúčastnilo 650 – 700 závodníků a program závodů trval až 16 hodin ve dvou dnech. Většinou jsme měli štěstí na dobré počasí i bezproblémovou organizaci.

Konečně při třicetiletém výročí dostáváme v roce 1971 povolení ke stavbě loděnice. Období desetiletého stěhování a provizoria je překonáno a oddíl má opět 100 členů s dobrým funkcionářským, trenérským i pracovním kolektivem.

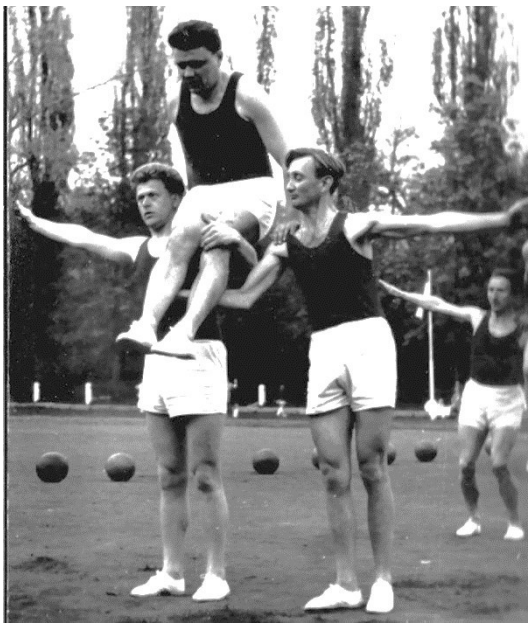

V roce 1972 byla konečně zahájena výstavba loděnice u nového regulovaného Labe nad koupalištěm. Byly provedeny výkopové práce pro základové patky a natažena kabelová přípojka el. proudu v délce 800 m. V dalším roce 1973 byla provedena betonáž betonových patek základů (každá z 24 základových patek je tvořena 5m3 betonu). Hlavní stavební činnost proběhla v roce 1974 po dodání všech prefabrikátů hrubé stavby a v roce 1975 byla loděnice dokončena včetně střechy, omítek, fasády a kompletačních prací. Celkem bylo při výstavbě AROSY odpracováno 19.420 hodin, z toho v roce 1974 7.100 a v roce 1975 8.000. Velký kus obětavé a organizační práce odvedl Ing. Jiří Novák Csc, který stavbu řídil, dále Ing. Alois Kunst, Ing. Jiří Paleta, Ing. Míla Pejša, Milan Zderadička, Luboš Kocek, Ing. Zdeněk Hromádko, Luděk Slavík a další, na něž také nelze nevzpomenout. První kolaudace byla provedena v prosinci 1975 a konečná v říjnu 1976.

V rámci dokončovacích prací loděnice byl do břízolitové fasády zedníkem Pavlem Maršíkem a jeho kolegou vyškrábán historický název loděnice „AROSA“, autorem šablon písmen názvu byl ing. Míla Pejša s Milanem Zderadičkou. Tato akce přinesla nemalé problémy hlavnímu organizátorovi stavby Jirkovi Novákovi a předsedovi klubu Karlovi Srbovi. Soudruzi na úřadech několikrát požadovali odstranění názvu z fasády, nikdy se však nenašli brigádníci, kteří by název odstranili.

V letech 1972 -73 proběhla také hlavní část přestavby starého žel. vagónu na Seči na větší chatu (tehdy oficiálně pouze jako „sklad lodí“).

V lednu 1973 utrpěl předseda oddílu a člen Českého svazu veslování MUDr. Lumír Mejzlík těžká poranění při dopravní nehodě, což mu zabránilo pokračovat v práci předsedy klubu. Po půlroční přestávce byl zvolen předsedou klubu **Karel Srb**.

Na přiložené fotografii vidíte zleva významné členy klubu: Karel Srb, Jiří Novák, Lumír Mejzlík

K 1.dubnu 1974 bylo při oddílu ustaveno Tréninkové středisko mládeže vedené Ing. Aloisem Kunstem. To byl významný krok pro sportovní a výkonnostní růst pardubických veslařů a v té době došlo k dalšímu zlepšení v umístění v rámci celostátního žebříčku. Umísťovali jsme se na 9. a 8. místě několik let. O tom svědčí i počet 75 získaných vítězství v jednom roce. Zásluhu na těchto výsledcích měli především Jitka Cabrnochová, Pavel Ďurovec, Alena Vacíková, Zuzana Nováková, sestry Vodolánovy, Jitka Nedvědová, Irena Hošková a další. Řada z nich byla nominována do reprezentačních družstev Československa. Pavel Ďurovec byl historicky prvním juniorským reprezentantem, který se účastnil v roce MS juniorů (1975 v Montrealu, člen párové čtyřky, která získala 9. místo). Jitka Cabrnochová se stala historicky první ženou z Pardubic, která startovala na MS (1974 v Luzernu byla na skifu žen 9. a v 1975 veslovala v čtyřce párové, která získala na MS v Nottinghamu 7. místo).

Finanční podpora v této době činila 40 tisíc na celý rok a zásluhou propagace některých národních podniků i gen. ředitelství Unichem a z prostředků ČSTV se podařilo zakoupit skify z Litoměřic a laminátovou závodní čtyřveslici, motorový člun a první posilovací soupravu JUNÁK. Za první místo ve druhé lize (v roce 1975) veslařských oddílů (celkově devátí) jsme získali od svazu veslování závodní dvojku s kormidelníkem, švýcarské výroby (dostala název Gigi) a 6.000 Kč na nákup lodí. Následující rok 1976 byl ještě lepší. V celostátním žebříčku jsme byli na sedmém místě a na sečských závodech jsme vyhráli perníkové srdce o 3 body před Tatrou Praha a o 7 bodů před Slávií Praha. Po těchto úspěších odchází v roce 1977 řada našich členů mimo Pardubice. Jitka Nedveďová s Irenou Hoškovou do SVS v Brně, Pavel Ďurovec (do Slavie Praha) a Jaromír Vodehnal (do Tatry Smíchov) za studiem do Prahy, Jitka Kunstová se stává členkou SVS v Praze. Tyto vynikající sportovní výsledky byly podloženy svědomitou přípravou včetně zlepšených podmínek v

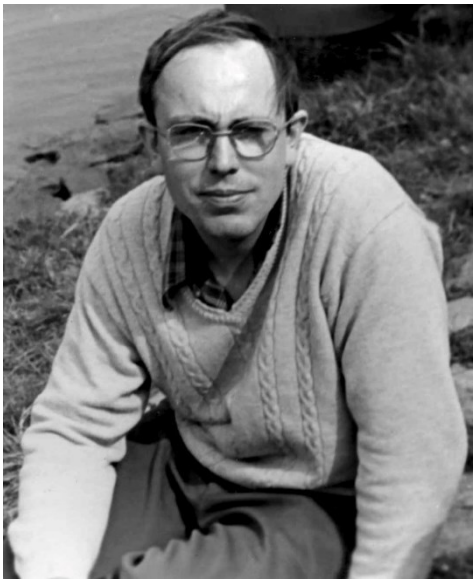

nové loděnici, fyzickou prací při výstavbě, motorovými čluny, posilovacím zařízení, možnostmi tréninkových soustředění na horách a u sečské přehrady. Na Primátorkách zvítězila Jitka Kunstová v závodě O stuhu Podolí, přebornický titul získaly: párová čtyřka dorostenců, čtyřka s kormidelnicí dorostenek. V tomto roce aktivně závodilo 60 veslařů a veslařek ve všech kategoriích, o čem svědčí bodový zisk – dys 906 bodů, muži 730 bodů, dym 616 bodů, dis 592 bodů, ženy 424 bodů a dorostenci mladší 283 bodů. Eva Taublová zvítězila 14 x a dym Vodolánová Jana , Nováková Soňa, Šilarová Věra a Kalousová Saša celkem 11x! V té době jsme se zúčastňovali v průměru 15 regat a závodů za rok.

V roce 1978 jsme obnovili družební spolupráci s wroclavskými veslaři. Soňa Nováková a Jana Vodolánová získaly první místo na dvojskiffu na mistrovství ČSSR. Zásluhu na těchto i na předchozích výsledcích měla Věra Hájková, která byla toho roku vyhlášena mezi nejlepšími trenéry východočeského kraje. Pro časové zaneprázdnění v zaměstnání a přestavbě domu předal Ing.Alois Kunst funkci vedoucího trenéra TSM Ing. Jiřímu Paletovi.

A tak po létech tučných nastala léta hubená. Na rok 1979 jsme měli k dispozici pouhých 15.000 Kč a museli jsme šetřit i kde se nedalo, takže málo závodů, málo vítězství.

V roce 1980 jsme poprvé uspořádali veslařské závody na nově regulovaném Labi nad zdymadlem u

loděnice a měly dobrý průběh. Na sečských závodech jsme skončili těsně druzí za Tatrou Praha. Od roku 1981 dochází opět ke zlepšování nejen sportovních výsledků, ale i celého sportovního života. Na přeborech ČSSR jsme získali tři první místa – Kaplan skif žáků mladších, dvojskif žen Dana a Jana Vodolánovy a čtyřka párová mužů, dále jen dvě druhá místa a pětkrát třetí místa. Obdobná umístění byla i na přeborech ČSR. V tomto roce jsme stavěli oplocení areálu loděnice u Labe zásluhou Luďka Slavíka a budovali jsme i nafukovací přetlakovou halu na betonových patkách a opět byly úspěšné závody na Seči. Příjmová položka za závody na Seči činila téměř 40.000 Kč a celkové roční příjmy 61.000 Kč. Plánovaný schodek ve výši 26.000 Kč jsme nepřekročili.

V tomto roce nastoupil do funkce vedoucího trenéra TSM Mgr. Martin Kubrycht a tak jsme konečně měli placeného profesionálního trenéra na plný úvazek. V tomto období má veslování v Pardubicích cca 90 členů a z toho je 23 členů TSM. V celostátním žebříčku veslařských oddílů jsme byli devátí a v roce 1983 opět mezi elitními osmi oddíly v republice. Zásluhu na tomto umístění měly zejména posádky: čtyřka párová s kormidelníkem dorostenců – Kaplan, Hofman, Hauk, Svoboda a kormidelník Styblík, dále Kaplan na skifu, dvojka bez kormidelníka Kateřina Šmídová a Petra Hájková. Ve starších žácích získávají medailové umístění bratři Příhodové, Bret a Hloušek, párová čtyřka mužů Klein, Polák, Mejzlík a Kábrt třetí místo na přeborech ČSR. V reprezentačních týmech byli Bukač a Novák, Janák s Cinertem a Hájková se Šmídovou.

V roce 1983 nás postihla nemilá událost – vlivem velkého sucha nebylo možno uspořádat tradiční veslařské závody na Seči a tak jsme nedodrželi plánovaný schodek rozpočtu stanovený na rok.

V dalším roce 1984 jsme zahájili práce na přivaděči pitné vody od koupaliště až do budovy loděnice. Celé akce se ujal Lumír Mejzlík a Ing. Jiří Vodehnal. Opět se podařilo zvítězit na Sečské přehradě z 18 oddílů z republiky a vyhráli jsme velké perníkové srdce….. .

Měli jsme 66 aktivních závodníků ve složení: 10 juniorů, 6 juniorek, 11 mužů, 0 žen, 3 ml. žáky, 3 st. žáky, 7 st, žákyň, 2 dorostenky, 17 dorostenců, 4 muže veterány a 4 ženy veteránky. Do reprezentace byli zařazeni Janák s Cinertem, Novák, Futasová a Martina Šmídová. Nejvýraznějších umístění dosáhli Svoboda a Hauk na dvojskifu a čtyřka párová Svoboda, Hauk, Hloušek, Příhoda. Na přeborech ČSSR byli nejlepší – junioři Janák, Cinert, Novák, Kaplan, Gwozdiak, Hofman a z juniorek Kateřina a Martina Šmídovy, Futasová, Hájková, Srbová.

I další rok 1985 byl úspěšným. V representaci byli Kaplan, Hauk, Svoboda, sestry Šmídovy a Futasová. Dále se kvalifikovali Hloušek, Drobný, Jaromír Příhoda a Dvořáková. Závodní činnost ukončil přestupem do pražských oddílů Petr Kaplan, David Novák, a do SVS Nevřela, Mikulda a Hanč. V průběhu tohoto roku jsme měli problémy s dopravou, protože ČSAD už nemělo autobusy s možností připojení veslařského vleku na lodě. Tak jsme se nemohli zúčastnit povinného prvního kola závodů započítávaných do ročního hodnocení, což nepříznivě ovlivnilo umístění pro tento rok. Podařilo se ale nakoupit nový dvojskif a dodrželi jsme celkový schodek ve výši 109.000 Kč (výdaje 141.000 Kč). V té době jsme měli 5 lodí čtyřveslic, 3 dvojskify, 4 dvojky, 5 skifů, 1 skif laminátový a 5 cvičných T – skifů a půjčenou osmu LABE.

Od roku 1986 začala fungovat Internátní sportovní škola v Pardubicích, ve které byla otevřena třída pro veslování s profesionálním trenérem M Kubrychtem. Podařilo se tak díky několikaletému úsilí tělovýchovných orgánů okresu i kraje vytvořit v Pardubicích sportovní gymnázium. Do tréninkového procesu se mimo Martina Kubrychta, Věry Hájkové a Jirky Palety zapojují se i Petr Roub, Naďa Slavíková a Irena Neumanová. Po dlouhé době jsme provedli 22 výjezdů na závody mimo Pardubice. Opět jsme v soutěži 19 oddílů zvítězili na Sečské přehradě. Zlatou medaili z přeborů ČSR přivezli Hloušek s Příhodou na dvojskifu, stříbrnou čtyřka s kormidelníkem Hauk, Drobný, Brett a Chmelař a ženská dvojka bez kormidelníka Vodolánová a Martina Šmídová. Celkem jsme přivezli 30 medailí! Na celorepublikových přeborech nám bylo předáno 11 medailí a podíl zde měli opět Hloušek s Příhodou a Hauk. Mimořádně úspěšné bylo i vystoupení našich juniorů na MS juniorů konaného na nově vybudovaném veslařské dráze v Račicích u Roudnice nad Labem. **Martin Hloušek a Jaromír Příhoda jsou prvními veslaři z Pardubic**, **kteří získali juniorskou světovou medaili**. Startovali na párové čtyřce a získali stříbrnou medaili. Jejich vynikající výsledek doplnil ještě Vladimír Hauk, který vesloval v osmě, která skončila ve finále na šestém místě.

Veslování v Pardubicích v té době potýkalo s řadou nedostatků, ale i přesto získalo dobré jméno mezi veslařskými oddíly v celé republice. V loděnici nejsou k dispozici zateplené šatny, nemáme možnost zimního tréninku na veslařském bazénu, stárne lodní park a jsou neustálé problémy s dopravou lodí i závodníků na závody.

Na rok 1988 nám ČSTV přidělil 100.000 Kč na úpravu a zateplení budovy loděnice, usilujeme o pořízení nového vlastního vleku na lodě a byla dokončena akce přivaděče pitné vody do budovy loděnice. V této době jsme měli 124 členů, z toho aktivně veslovalo
více než 60. Dopravu na závody jsme zabezpečovali autobusem Sokola Starý Mateřov.

Vlivem působení Martina Kubrychta na Sportovním gymnáziu jako vyučujícího trenéra, převzala vedení TSM Petra Futasová. V hodnocení z 19 TSM jsme se umístili na 5. místě a v atletické přípravě dokonce na 1. místě. Na vrcholných republikových soutěžích se „medailově“ umístili: Pavel Hanč, Karel Nevřela, Mikulda, Martin Hloušek, Richard Janák, Jan Cinert, Martin Kubrycht, Lumír Mejzlík, sestry Šmídovy. Dobrých výsledků bylo dosaženo i v posádkách složených ze členů oddílu a studujících Sportovního gymnázia. K 30. červnu dochází ke kolaudaci přivaděče pitné vody do loděnice. Ve druhé polovině roku pak Luděk Slavík a Lumír Mejzlík organizovali práce na opravě a zateplení prostor loděnice v rámci dotace ČSTV. Abychom zlepšili i sociální vybavení loděnice včetně potřebné rehabilitace, bylo zadáno vypracování projektu původně plánované přístavby s nástavbou loděnice. Na tuto akci jsou již zabudována tři základová místa.

V listopadu 1989 se zhroutil starý systém monopolu jedné strany a celá společnost vkročila na novou cestu vytváření spravedlivého demokratického státu. O dalším směru československého veslování rozhodla prosincová svazová konference.

V tomto roce se nám podařilo po dlouhé době uskutečnit mezinárodní zájezd na regatu v Brandenburku u Postupimi. Přestože jsme startovali na vypůjčených lodích, úspěšně jsme reprezentovali a umísťovali se na předních místech. Mezi nejúspěšnější v tomto roce patřily Tereza Kostelecká, Lenka Drábková a Romana Macasová. Navázali jsme spolupráci s Vojenskou tělovýchovnou jednotou Pardubice – oddíl kanoistiky a se Sportovním gymnáziem.

Po Petře Johánkové, která v roce 1990 odešla na mateřskou dovolenou převzal vedení TSM Miroslav Přinesdomů a došlo ke zvýšení počtu kvalifikovaných trenérů o Pavla Ďurovce, Richarda Janáka, Jitku Kunstovou, Kateřinu Šmídovou a Emila Kleina.

Zato ekonomická situace se nevyvíjela době. Rozpočet Českého veslařského svazu veslování byl krácen na 35% a celková úsporná opatření se promítla i do našeho rozpočtu i jeho množství. Konečně jsme se dočkali přidělení nového vleku vyrobeného Technosportem, podařilo se nám snížit náklady na dopravu za které jsme nakoupili nový dřevěný skif v hodnotě 35.000 Kč. Z rozdělení svazových lodí jsme obdrželi dvojku bez kormidelníka a další lodě doplnilo Sportovní gymnázium. Nejlepší výsledky v mládežnických kategoriích v tomto roce měli Mec a Mudroch na dvojskifu (ČSFR), Denisa Chmelařová první místo na skifu (ČSR) a s Duškovou i na dvojskifu. Velkou radost nám udělal i Martin Hloušek, který s Václavem Chalupou zvítězili na dvojskifu při Mistrovství republiky.

Rok 1991 byl rokem rozpouštění TJ Dynamo Pardubice a byl obnoven Sokol Pardubice I a osamostatnila se řada dalších sportů. Již v jarních měsících tohoto roku bylo staršími členy ČVK i výborem doporučeno osamostatnit veslování **s původním názvem ČVK Pardubice**. Jednání s tímto cílem trvala téměř do konce roku. Na Ministerstvo vnitra byla podána žádost o registraci včetně stanov ČVK a ke dni 30.9.1991 jsme požádali o uvolnění z TJ Dynamo. Konečné rozhodnutí s rozdělením majetku bylo až 14.10.1991. Část pozemku loděnice byl převeden do trvalého užívání na ČVK přes Okresní úřad a byl převeden majetek – nemovitý 1,431.780 Kč vč. ZP a movitého majetku vč. DKP (lodí) za 1,654.166 Kč. Z finančních prostředků bylo na účet ČVK převedeno 47.123 Kčs.

Přes počáteční problémy ve spolupráci se Sportovním gymnáziem zejména při soužití v jedné loděnici, došlo ke vzájemné dohodě se závěrem úhrady nájemného z používaných prostorů a majetku ČVK. Celková částka byla 24.039 Kčs za půl roku.

Opět vlivem velmi ztížené a nejasné perspektivy došlo i v roce 1992 ke značnému omezení účasti ne veslařských závodech. Přesto se podařilo získat od českého veslařského svazu veslování 10 kusů nových kevralových vesel v hodnotě 30.000 Kč.

Na pozemku loděnice byla pod **vedením Martina Kubrychta postavena hala na kovové konstrukci** typu K12 o rozměrech 12 x 30 metrů s výškou 5,5 metru.

K 1. prosinci 1993 došlo k dohodě o **sloučení Sportovního klubu Sportovní školy a ČVK Pardubice** a to včetně dvaceti členů Sportovní školy, hmotného majetku v hodnotě 96.066 Kč a převodu finanční částky 2.094 Kč na běžný účet ČVK.

Ze sportovních výsledků tohoto období stojí za zmínku umístění Součkové a Mikulové šesté a deváté místo na Mistrovství světa, konané na umělém kanále v Račicích. V tomto roce jsme opět uspořádali tréninkové soustředění na Seči. Vladimír Hauk se ujal péče o tuto loděnici (chatu Vagón) s cílem postupně zabezpečit požadavek Okresního hygienika, tj. vybudovat sociální zařízení, zejména přívod pitné vody, provoz WC, sprchy a septiku. V každém roce až do roku 1999 se postupně prováděly potřebné práce a od roku 2000 slouží Vagón k plné spokojenosti a náklady vložené do modernizace se postupně vracejí. Současně byla zahájena jednání ve věci odkoupení pozemku i okolo loděnice.

Na valné hromadě v prosinci 1995 odstoupil z dosavadní funkce předsedy klubu Karel Srb a předal ji **Martinovi Kubrychtovi**. Karel Srb vykonával funkci předsedy klubu od roku 1974 a nyní ve výboru převzal zodpovědnost za hospodaření ČVK.

Rokem 1996 začíná opět zlepšování sportovních výsledků. Petra Součková na Mistrovství České republiky získala zlaté medaile za skif, dvojskif a s Pavlínou Křtěnovou ještě za párovou čtyřku. Petra Andrlová v kategorii juniorek získala první místo v párové čtyřce a druhé místo na dvojskifu. Z dorostenců byl nejlepší Jiří Hnídka, který vybojoval první místo s Radkem Kremlem, Martinem a Liborem Kubrychtovýni byli třetí ve finále párových čtyřek. Na mezinárodním poli startovala na MS juniorů Petra Andrlová, která veslovala v osmě , která získala 5. místo.

Velmi silné byly v tomto roce veteránské kategorie. Na Mistrovství České republiky zvítězily tyto posádky: čtyřka bez kormidelníka – Klein, Mejzlík, Kubrycht, Hauk, dvojka bez kormidelníka – Kubrycht, Mejzlík, párová čtyřka bez kormidelníka – Hauk, Jaromír a Martin Příhodovi, Gwozdiak, dvojskif- společenství Gwozdiak (+ Lambert), ženy zvítězily v osmách.

Mezi nejvýznamnější úspěchy roku 1997 patří druhé místo Petry Andrlové na MS juniorů v Hazenwinklu v Belgii a druhé místo Martina a Libora Kubrychtových na dvojskifu v závodě olympijských nadějí na Brněnské přehradě. V mistrovských soutěžích české republiky v kategorii dospělých vybojovaly první místo: Petra Součková a Pavlína Křtěnová ve dvojskifu a v párové čtyřce

bez kormidelnice. Z juniorských kategorií byla nejúspěšnější Petra Andrlová – získala vítězství ve dvojskifu, dvojce bez kormidelníka a v párové čtyřce. To byl absolutní úspěch ! Více nelze v dané kategorii dosáhnout. Sofie Mohrová byla na skifu druhá a bratři Kubrychtové v párové čtyřce čtvrtí a na dvojskifu šestí. Zato na Mistrovství České republiky dorostu zvítězili bratři Kubrychtové na dvojskifu a na párové čtyřce byli třetí. Při Mistrovství České republiky družstev v kategorii dospělých jsme obsadili čtvrté místo, v kategorii mládeže jsme byli sedmí. V tomto roce zvítězil Roman Gwozdiak při Mistrovství České republiky veteránů na skifu ve třídě do 36 let a čtyřka bez kormidelníka (36 – 43 let) ve složení Hauk, Kubrycht st., Mejzlík a Klein také zvítězila. Velmi úspěšný byl také start na Pražských Primátorkách: Petra Andrlová vyhrála závod skifu žen před další naší Petrou Součkovou. Ve vítězné osmě dorostenců seděli bratři Kubrychtové a druhé místo obsadila osma veteránů. Ženy veteránky byly čtvrté.

Výsledky dobré práce se potvrdily v závodě olympijských nadějí konaných v roce 1998 v Maďarsku, když ve čtyřce bez kormidelníka zvítězili Petr Mazánek, Jan Vlastník, Lukáš Prokop a Martin Trojan. Na Mistrovství světa byla Petra Andrlová ve společenství párové čtyřky na dvanáctém místě, na Mistrovství světa juniorů obsadili čtrnácté místo bratři Kubrychtové v párové čtyřce a v kategorii juniorek byla Sofie Mohrová sedmnáctá.

Petra Andrlová byla opět nejúspěšnější závodnicí roku 1998 (trenér M.Kubrycht). Získala sedm mistrovských titulů. Martin Kubrycht ml. Vyhrál skif juniorů ve vytrvalostním závodě na 10 km, Věra Kubrychtová byla ve vítězné posádce čtyřky ve sprintu. První úspěchy zaznamenáváme v kategorii žáků: David Nevřela společně s Jahlem byli druzí na párové čtyřce a dorostenky Ďurovcová, Holubová, Zavadilová a Svatoňová vybojovali třetí místo. Po dlouhé době obsazujeme i osmu dorostenců v sestavě: Mazánek, Prokop, Vlastník, Trojan, Ďurovec, Myška, Lešanovský a Hurčík při dorosteneckých přeborech České republiky kde byli třetí. Stejné umístění získaly i dorostenky Ďurovcová, Holubová, Zavadilová a Svatoňová na párové čtyřce. I starty na Primátorkách byly opět úspěšné. Ve vítězné osmě žen seděly Andrlová, Kubrychtová a Mohrová, pro další vítězství si ve své osmě dojeli také muži veteráni – Hauk, Klein, Kubrycht, Slavík, Přinesdomů, Gwozdiak a bratři Jaromír a Martin Příhodovi. Na Mistrovství světa veteránů konaného v Mnichově zvítězili ve své kategorii bratři Příhodové na dvojskifu, druhé místo vybojovala na skifu Naďa Slavíková. Třetí místo vybojovalo kvarteto Klein, Mejzlík, Janák, Cinert. Na krajských přeborech ze 13 polabských oddílů náš klub získal celkové první místo a putovní pohár Františka Mückeho. V hodnocení do celostátního žebříčku jsme byli desátí, v mládeži sedmí.

V úspěšné bilanci výsledků jsme pokračovali i v roce **1999**. Na mistrovství světa do 22 let vyjela Petra Andrlová na dvojskifu pěkné čtvrté místo. V kategorii juniorů obsadili bratři Kubrychtové na dvojce bez kormidelníka deváté místo(trenér M.Kubrycht). V závodech olympijských nadějí byla Pavlína Ďurovcová druhá na dvojskifu a Jakub Hanák seděl ve vítězné párové čtyřce bez kormidelníka a Keller ve vítězném dvojskifu. Na mezinárodních regatách na Bledu, v Brně a ve Villachu byli vždy vítězní bratři Kubrychtové, Mazánek a Vlastník. Ve vítězné Primátorské osmiveslici jely Andrlová a Kubrychtová, v osmě dorostenců Hanák a Keller. Ve skifu žen byla Mohrová druhá, stejně jako bratři Kubrychtové, Mazánek, Vlastník a Sedlák v osmě juniorů. Rovněž na Mistrovství České republiky ve sprintu, klasických tratích i dlouhých tratích získali Andrlová, Mohrová, Kubrychtová, Macas, Šabata, Mazánek, Vlastník, Hanák, Sedlák, Ďurovcová a Slavíková celou řadu finálových umístění ve svých kategoriích. Z dorostenců byli Hanák a Keller druzí na párové čtyřce a ještě Keller na skifu, a druzí byli také Pumr, Hurčík, Zábraha a Janura. Z kategorie žáků zvítězil na skifu Vojtěch Novák.

Pro rok **2000** jsme registrovali 70 závodníků mládežnických kategorií o které pečují čtyři trenéři. Prvními veslařským krůčkům učí nové členy našeho klubu Věra Hájková a Roman Gwozdiak, kteří se

pečlivě starají o veslařský potěr v podobě žákovských kategoriích. Starší veslaře trénuje Martin Kubrycht st. a Ondřej Šebek. Velkou devizou pro přípravu mládeže v našem klubu je spolupráce se Sportovním gymnáziem Pardubice, kde mají veslaři podmínky pro zimní přípravu. V letních měsících trénujeme převážně na AROSE, která svou polohou skýtá vyjma veslování na poměrně rovném úseku Labe o délce 4 kilometrů i další možnosti sportovního vyžití jako běh, plavání nebo míčové hry. Trenéři starších veslařů mají pro trénink na vodě k dispozici dva motorové čluny. Využívá se i chata na Seči – dobře známý „VAGÓN“, kde konáme prázdninová soustředění. Nedostatečné je však zázemí na loděnici – malé šatny, absence pořádné posilovny a sociálního zařízení.

Sportovní výsledky našich nejlepších závodníků daleko přesahují oblast povodí Labe a někteří z nich patří k nejlepším v republice i na světě. Pardubičtí veslaři získali další medaile z MS juniorů. V roce 1997 Petra Andrlová (trenér Kubrycht) obsadila na dvojskifu druhé místo a v roce 1999 Jakub Hanák (trenér Šebek) skončil třetí. Jakub Hanák může ve své kategorii startovat i v roce 2001 a dělá všechno pro to, aby znovu uspěl. V roce 2000 dalo pardubické veslování do reprezentace celkem sedm závodníků, což nás řadí mezi největší zásobárny reprezentace v celé republice. Více reprezentantů letos vychovala pouze Dukla Praha a SK Smíchov. Podobná situace byla i v předchozích letech.

Prvních výrazných sportovních úspěchů dosahují však už i ti nejmladší, a tak často přivážíme z mistrovských soutěží i tituly žákovské – obzvláště skifařům se daří. V klubové soutěži, která je tradičně „šitá na míru“ velkoklubům a bodují hlavně velké lodě, jsme v roce 2000 obhájili osmou příčku. Jelikož jsme po VK Olomouc prvním mimopražským klubem, ani za toto umístění v Českém poháru se rozhodně stydět nemusíme. Reprezentanti ČR z řad ČVK v sezóně 2000: MS juniorů Jakub Hanák 3. místo na dvojskifu, Jan Vlastník, Petr Mazánek, kormidelník Petr Mates – dvojka s kormidelníkem 6. místo. MS do 22. let: Václav Sedlák - dvojskif lehké váhy – 8.místo, Martin Kubrycht ml. a Libor Kubrycht ve čtyřce bez kormidelníka lehké váhy – 10. místo.

Mistři České republiky pro sezónu **2000** – Vojtěch Novák (skif žáků – trenér Gwozdiak), Jan Vlastník a Petr Mazánek (dvojka s kormidelníkem, čtyřka s kormidelníkem a osma juniorů – trenér Šebek), Věra Kubrychtová a Sofie Mohrová (párová i nepárová čtyřka žen do 22 let – trenér Kubrycht st.), Václav Sedlák (dvojskif lehké váhy do 22 let a párová čtyřka lehké váhy – trenér Šebek).

Český veslařský klub Pardubice patřil vždy k těm oddílům, ve kterých byli kvalitní a úspěšní veslaři. O to, aby tomu bylo ne jinak, se snažíme samozřejmě i dnes. Všechny generace závodníků a trenérů se jistě potýkali s nějakými potížemi a ty se jim je dařilo překonávat. V současné době nás nejvíce tíží nízká podpora sportu ze strany státních institucí, minimální přitažlivost veslování pro sponzory a naopak stále rostoucí ceny veslařského materiálu a všech dalších položek, souvisejících s provozování sportovního klubu. Výsledky, kterých se nám daří dlouhodobě dosahovat hovoří o tom, že i současné garnituře funkcionářů a trenérů se daří potíže překonávat. I v souvislosti s výše uvedenými řádky jsme se v poslední době rozhodli nejít cestou masové výchovy velkého počtu závodníků, která by byla na úkor kvality naší práce, ale stanovili jsme zásadu, která říká, že se raději dobře postaráme o menší počet veslařů, kteří za to a také o to, opravdu stojí.

V novém tisíciletí je ČVK Pardubice plně konsolidovaným klubem. Vztahy s SG Pardubice se usadily, dá se říci, že po sloučení ČVK Pardubice a Sportovního klubu SG Pardubice již nástupnický klub umí využívat všech předností obou původních klubů. Výsledky svých závodníků se stabilně řadí k nejsilnějším klubům a rozhodně nechce na současné úrovni jen setrvávat. V tomto materiálu již není možné, kvůli jeho rozsahu, uvádět jmenovitě výsledky na úrovni mistrovství ČR Ty si zájemce může vyhledat na jiných místech (statistiky výsledků na webových stránkách ČVS). Klub dodává

každoročně závodníky do reprezentace ČR. Nejlepší závodníci pak přecházejí do rezortních center v Praze, což je, bohužel, pro náš klub velká ztráta, pro jejich další vývoj však naprostá nutnost.

Martin Kubrycht st. byl na valné hromadě ČVS na podzim 2000 zvolen místopředsedou pro sport Českého veslařského svazu.

Z důvodu časového zaneprázdnění M. Kubrycht odstoupil z funkce předsedy klubu a do funkce byl zvolen **O. Šebek.**

Období 2001- 2005

Po zisku bronzu Jakuba Hanáka (na 2x s Ondrou Synkem) na MSJ 2000 v Záhřebu jeho prvním juniorském roce jsme očekávali, co dokáže v r. 2001. Byl sestaven dvojskif s J. Literou a pod vedením trenérského dua Šebek, Litera st. se očekával velký výsledek, který také přišel v podobě stříbrné medaile. Další juniorskou „ hvězdou“ se nečekaně stala naše Eva Langová (trenér M.Kubrycht), která po necelých dvou letech veslování vyhrála M-ČR na trenažéru, v létě M-ČR na dvojskifu a párovce, následně se stala oporou reprezentační párovky juniorek, se kterou získala na MSJ v Duisburgu bronzovou medaili. Jakub Hanák i Eva Langová přešli v r. 2002 do pražské Dukly. Zejména Jakub pokračoval v prudkém vzestupu výkonnosti, která měla své vrcholy v stříbrných medailích na MS 2003 a hlavně OH 2004. Stal se také mistrem Evropy 2007 na osmě a až do r. 2008 byl oporou reprezentace. V kategorii U23 reprezentovali ČR také Martin Kubrycht jun. 2000-2003, Libor Kubrycht 2000-2001, v kategorii akademiků, kromě Libora a Martina také Věra Kubrychtová a Sofie Mohrová. **Jakub Hanák je historicky prvním veslařem, který prošel v rámci studia na Sportovním gymnáziu naším klubem a následně získal první dospělou medaili z MS a OH.**

V letech po r. 2004 se v reprezentaci juniorů začali objevovat první svěřenci **Libora Kubrychta**, který se po odchodu Ondry Šebka k lednímu hokeji stal profesionálním trenérem SG. V těchto letech (2004-2006) byli účastníky MSJ Vojtěch Novák, Pavel Doležal, Kamil Kroulík a Adam Tůma a také kormidelník Jakub Gwozdiak.

2005 - Karel Kroulík ve funkci předsedy ČVK Pardubice střídá O. Šebka, který se v té době již plně věnuje práci v ledním hokeji.

Nastává postupná změna strategie klubu. Pokud chceme být trvale mezi nejsilnějšími kluby v ČR, musíme masivně posílit žákovské kategorie. Začínáme na tom velmi intenzivně pracovat.

2006 - 6. místo v poháru ČVS a 5. místo v M-ČR družstev je historickým úspěchem klubu. Největší zásluhu na tom mají dospělí závodníci, vzestup mládežnických kategorií je teprve v zárodku. Na Primátorkách dojela osma veteránů první a osma žen třetí.

Na MSJ startovali 4 naši zástupci, Novák, Doležal, K. Kroulík, J. Gwozdiak v osmě juniorů. Trenérem posádky byl L. Kubrycht

2007 - klub zakoupil novou osmiveslici Swift. Na osmu přispěl Pardubický kraj 150 tisíc, město Pardubice 200 tisíc a také členové ČVK Pardubice částkou kolem 150 tisíc Kč. Začaly přípravy na dostavbu loděnice, je podána žádost o dotaci.

V roce 2007 reprezentovali na MSJ v Pekingu Petr Handlovič (8. místo) a Denisa Čvančarová (4. místo) v sestavách párových čtyřek. Trenérem párovky chlapců byl Libor Kubrycht, Denisy M.Kubrycht. V mistrovských soutěžích dospělých vynikají výsledky Markéty Pazderkové, která se stala mistryní ČR na dvojskifu LV a získala řadu dalších medailí z M-ČR. Skvělé byly výsledky veteránů na MS v Zagrebu -tituly získali N. Slavíková, Míša a Martin Příhodovi, P. Kaplan a K. Nevřela. Po loňském 6. místě v poháru klubů jsme se propadli na 13. místo - to byl výrazný pokles, se kterým jsme se nechtěli smířit.

2008 - Na MSJ v Linci získala D. Čvančarová s děčínskou Lenkou Antošovou 8. místo na dvojskifu. Jako trenér 4- dívek se MSJ zúčastnil i Libor Kubrycht, Petr Handlovič reprezentoval v kategorii U23.

Nakoupili jsme novou čtyřku s korm. pro žactvo, pravidelně necháváme renovovat starší lodě. Opět jsme se vrátili mezi nejlepší kluby šestým místem v poháru ČVS a pátým místem v M-ČR družstev.

Daří se nábor žactva, který odstartuje mohutnou expanzi výborných výsledků v žákovských kategoriích v následujících letech. Zvyšuje se tlak na zajištění chodu klubu, s narůstajícím počtem členů přicházejí také problémy.

2009 - Spolu s královéhradeckým veslařským klubem poprvé pořádáme závod ČP na trenažéru v hotelu Černigov. Od dob závodů na Seči to byla nejvýznamnější námi pořádaná akce. V dubnu nás postihla nemilá událost, když se neznámý psychopat pokusil zapálit naše lodě Medáka a Kanára. Naštěstí moc nehořely a Libor Kubrycht je stačil uhasit. Naší reakcí bylo osazení loděnice novými plechovými vraty zásluhou Karla Kroulíka, což mnohem lépe ochrání mnohamilionový lodní park. Denisa Čvančarová byla stříbrná na MSJ, opět s L. Antošovou. Byl to její rok (kromě trenažéru, kde byla až 3.) získala všechny dostupné mistrovské tituly na vodě skif, dvojskif, párovka 2 km i sprint a k tomu skif na dlouhé trati. Dodnes drží rekord na naší trati 8 km časem 33:41. V r. 2010 odešla do Slavie Praha.Začíná výrazný nástup žákovských kategorií, který v dalších letech postupně přerůstá v naprostou dominanci v soutěžích žactva. Výbor již třetí rok žádá o poskytnutí investiční dotace ze státního rozpočtu na Rekonstrukci a dostavbu sociálního zařízení loděnice. Podle neoficiálních informací máme tak snad naději, že příští rok začneme stavět. Karel a Kamil Kroulíkovi pokračovali v přípravě dostavby loděnice, a to jak na územním rozhodnutí, tak na projekční činnosti. Ve spolupráci s Ing. Kuciánem řešíme možnost vypouštění odpadních vod do společné čistírny.

2010 - Hlavní událostí roku byla dostavba loděnice. Ministerstvo školství nám letos v dubnu přidělilo dotaci 3,4 mil. Kč na dostavbu loděnice. Lumír Mejzlík oběhal a spolu s Karlem Srbem získal podpisy z hromady úřadů a od majitelů sousedních pozemků. Díky Karlovi a Kamilovi Kroulíkovým, Jardovi Kuciánovi (kamarád, zakladatel kanoistického klubu Modrá Hvězda a bufetu SERRANO BEACH kousek za AROSOU), Jardovi Hájkovi (projektoval elektro) a Michalovi Kadlecovi (projektoval vodu) jsme urychleně připravili výběrové řízení.Veřejné soutěže se zúčastnilo 7 firem a nejnižší nabídkovou cenou zvítězila LABSKÁ, strojní a stavební společnost s.r.o. Začátkem července jsme se trochu chaoticky vystěhovali a v polovině července zahájila Labská dostavbu. Stavbu dozoroval Karel Kroulík se stavebním inspektorem Ing. Jaroslavem Kuciánem. Po trochu laxním zahájení byla stavba dokončena 30. října a kolaudační vady odstraněny do konce listopadu, s výjimkou terénních úprav, které díky značně nepříznivému počasí dokončila Labská na jaře 2011.

Kolaudační souhlas s užíváním stavby máme z 2. 12. 2010.

Arosu jsme slavnostně znovuotevřeli v sobotu 18. prosince 2010 za přítomnosti primátorky Štěpánky Fraňkové. Získali jsme tak poprvé v historii klubu splachovací záchody! Staré suché „toalety“ jsme zakonzervovali jako historickou památku na minulost. Získali jsme novou klubovnu s kuchyňkou v 1. patře, větší šatny s pěknými sprchami a prostor pro malou posilovnu. Provozujeme solární ohřev vody a čistírnu odpadních vod se zavlažováním travnatých hřišť.

Zakoupili jsme nový vlek na lodě, protože na některé závody již nám jeden nestačí. Libor Kubrycht se stal ústředním trenérem mládeže Českého veslařského svazu.

2011 - 70 let od založení klubu- oslavy proběhly úspěšně za účasti hejtmana, předních představitelů města a tělovýchovy. V klubu však probíhají turbulence ve vztazích mezi trenéry, závodníky, rodiči. Zdaleka ne vše se daří dobře zvládat. Pro značný odpor některých členů je ukončena činnost dobře rozjetého klubového bufetu. Výsledky se lehce propadají.

2012- Karel Srb je zařazen do síně slávy pardubického sportu

Pořádáme školní pohár- slibujeme si od něj příliv nových talentů-hnacím motorem je Karel Kroulík a Jiří Paleta. Pořádáme kolo ČP a Mistrovství ČR na trenažéru dospělých v nové Hale Dašická. O. Synek zde vytvoří nový český rekord, medaile předává zraněná M.Knapková a primátorka Š. Fraňková.

Na MSJ startují Sebastián Vlček a David Král na 2x, obsadili 17. místo v polovině startovního pole. Karel Nevřala a Naďa Slavíková se stávají veteránskými mistry světa. Mirek Jech a Bohouš Koška vyhrávají Ceftu na 4-. Klub dosahuje historického umístění na M-ČR družstev - 3. místo mezi všemi kluby v ČR. Na konci roku 2012, s blížícími se šedesátinami, odstupuje M. Kubrycht z funkce místopředsedy pro sport ČVS.

2013 - ještě dorostenec Mirek Jech a David Král byli 7. na MSJ a 6. na MEJ na 2x (trenér M. Kubrycht). Na konci roku odstupuje M. Kubrycht z místa ředitele Sportovního gymnázia (po 18. letech) a na posledních pár let své pracovní kariéry se vrací do funkce trenéra veslování SG.

2014 - **Mirek Jech (s Lukášem Helešicem z Břeclavi) získávají titul juniorského mistra světa na dvojce bez kormidelníka**, a k tomu stříbrné medaile na MEJ a OH mládeže (trenér M. Kubrycht J.Akai). Na MEJ reprezentují také T.Chlupáč a B.Koška.

Naši junioršti mistři světa z r. 2018, 2017 a 2014

2015 - M. Jech osmý na skifu na MSJ v Riu de Janeiro (trenér M. Kubrycht). Je také 7. na MEJ v Račicích. Na tomto mistrovství úspěšně reprezentují také děvčata Lucie Pleskotová, Pavlína Flamíková a Veronika Uhlová.

2016 - Věra Hájková je uvedena do síně slávy pardubického sportu. V dubnu zemřeli dva členové klubu, kteří se významně zapsali do jeho historie Dne 6.4. cestou z výborové schůze na AROSE nečekaně umírá Karel Srb pokladník klubu a dřívější předseda. Jen týden před ním zemřel ing. Jiří Novák Csc., stavitel AROSY a nejčastější hlavní rozhodčí na závodech na Seči.

M. Jech jede na 4- kvalifikaci o OH v Riu, bohužel neúspěšně. P. Flamíková a V. Uhlová získávají na MSJ v Rotterdamu bronz na 4x- v konkurenci 19 lodí. Na MEJ v tomto roce, kromě členek párové čtyřky Flamíkové a Uhlové, reprezentuje také Zuzka Příhodová a Veronika Kiacová na 2- (trenér M. Kubrycht).

Na MS U23 reprezentuje M. Jech ve 4- a T.Chlupáč v osmě. Na MČR družstev jsme vybojovali 4.místo.

Martin Kubrycht odchází do důchodu a jako profesionální trenér trenér SG Pardubice nastupuje Tomáš Kletečka. Dokončili jsme rekonstrukci vnitřních prostor na Vagonu.

2017- Veronika Kiacová (trenér T. Kletečka)je členkou osmy juniorek, která vyhrála MSJ a je druhá na MEJ. Pavlína Flamíková od r. 2017 pravidelně startuje na MS a ME do 23 let, postupně se stává českou absolutní špičkou. Žactvo přivezlo 20 zlatých medailí z MČR a vyhrálo Primátorky, triatlon v Lounech i Pardubické vánoční trenažéry. Mladší žáci vyhráli přesvědčivě Český pohár.

2018 - Zuzana Štěpánková (trenér T. Kletečka) je juniorskou mistryní světa na osmě MSJ v Račicích. Na předcházejícím MEJ je čtvrtá na dvojskifu. Druhá místa na ME U23 získávají P. Flamíková a J. Friedrich, sedmý je M Jech. Žactvo přivezlo 35 zlatých medailí z MČR a vyhrálo triatlon v Lounech, Pardubické vánoční trenažéry i čtyřboj ve Štětí. Máme velkou šanci vyhrát Zimní pohár mládeže! Starší žákyně vyhrály přesvědčivě Český pohár.

2019 - klub obsadil 2. místo v M-ČR družstev, mladší žáci zvítězili v ČP, Na M-ČR jsme získali celkem 65 medailí. P. Flamíková je 8. na MS U23 v Sarasotě (USA). Jonáš Friedrich obsadil 3. místo na ME U23 na párové čtyřce. Zuzka Štěpánková je 7. na MSJ v Tokiu. Veronika Činková (trenér T.

Kletečka) je 3. na MEJ na osmě. Máme 8 závodníků v SCM. Museli jsme přeorganizovat uložení lodí kvůli stále se zvětšujícímu lodnímu parku. Zakoupili jsme novou osmu Wintech s přispěním

Pardubického kraje, párovku a dvojskif pro žactvo. Žactvo přivezlo z MČR 24 zlatých medailí. Pro zajímavost – starší žáci vyhráli na MČR 4x po sobě párovku a skif! Tomáš Panchártek jednoznačně nejlepší starší žák ČR. Poprvé sekáme trávu na pozemku pomocí zahradního traktoru.

2020 - První covidový rok. Stejně jako řada dalších oblastí se v podstatě zastavil i sport. Podmínky pro trénink jsou minimální, závody jsou v drtivé většině rušeny. Nakonec jsou až v září a na počátku října odjeta alespoň mistrovství ČR jednotlivých kategorií a Primátorky. Obě akce jsou pro nás vrcholně úspěšné, na Primátorkách jsou ženy druhé, Mirek Jech je prvním mužem v Pardubickém dresu, který vítězí v primátorském závodu mužských osem. ME dospělých i ME U23 se účastní P. Flamíková, druhé z těchto akcí se účastní také Z. Štěpánková, a V. Málek a J. Friedrich již v dresu Dukly. Vojta Šanda získává stříbro na osmě na MEJ, M. Novotná a V. Činková jsou na stejné soutěži čtvrté na párovce. (trenérem všech juniorů je T. Kletečka) V. Činková vítězí na neoficiálním ME v přímořském veslování.

2021 - druhý rok poznamenaný covidem. Sportovní soutěže se přes problémy rozbíhají. Pavlína Flamíková usiluje o OH Tokio- účast jí nakonec těsně uniká. Vynahrazuje si to celkově druhým místem ve světovém poháru na dvojce bez s A. Šantrůčkovou. Na vrcholných evropských soutěžích MS a ME do 23 let nás reprezentují také V. Šanda, V. Činková (5. místo na ME U23 na skifu LV.) Zuzka Štěpánková je 4. na MS U23 a 5. na ME U23. Na MČR žactva vyhrály mladší žákyně i starší žáci párovku a skif. Tadeáš Muk jasně nejlepší starší žák ČR a Slovenska.

Pardubická fantazie v Račicích

Na Mistrovství ČR ve sprintu 2021 byli nejúspěšnější závodníci ČVK Pardubice, kteří posbírali hned 7 zlatých medailí.

Vyhráváme Mistrovství ČR družstev 2021!

Velký boj ve sbírání bodů svedli veslaři **ČVK Pardubice** a **VK Blesk**. Z celkového vítězství se nakonec o 1,94 bodu radovali pardubičtí závodníci. „Je radost být u přepisování klubových dějin! Historický

úspěch je krásným dárkem k 80. výročí klubu!“ okomentoval úspěch pardubického klubu předseda Karel Kroulík.

Pořadí Českého poháru 2021 v 1. VK Blesk, 2. VK Hodonín a 3. ČVK Pardubice.

2022 - Veslaři ČVK Pardubice opět potvrdili svou příslušnost k elitním klubům. Na konci září vybojovali v Račicích **2.místo na MČR družstev a v Českém poháru získali 3.místo**.
Pardubičtí mají zastoupení ve všech reprezentačních družstvech od žactva po dospělé.
Pavlína Flamíková a Verča Činková reprezentovaly na MS dospělých v Račicích, kde Pavlína vybojovala fantastické 7. místo na dvojce! Tomáš Panchártek se v italském Varese stal juniorským mistrem světa na párovce a navázal na vítězství z květnového evropského šampionátu!

Kája Horáková, Tereza Janštová a ještě dorostenka Natálka Štěrbová dojela ve finále MS na 6.místě osem juniorek! Na mistrovstvích republiky vybojovali pardubáci 103 medailí! Na MČR družtev 48, Mistrovství ČR dorostu, juniorů a seniorů 37, z MČR žactva 11 a MČR na dlouhé trati 7 medailových umístění! Osma dorostenek vyhrála Primátorky, Honza Příhoda vyhrál párovku v závodě olympijských nadějí. Na říjnových testech do Sportovního centra Českého veslařského svazu zajel Tadeáš Muk nový český dorostenecký rekord na trenažéru a výrazně porazil i všechny juniory! Vyhrál i junior Tomáš Panchártek, juniorka Tereza Janštová a dorostenka Eliška Kubrychtová. Ve sportovním centru máme rekordních 7 veslařů! Pavlína Flamíková přešla do klubu Olymp Praha. Trenérsky ji vedl T Kacovský od r. 2019. V roce 2026 vyhrála s Annou Šantrůčkovou na 2- Světový pohár a byla 5 na MS v Amsterdamu.

2023 - V září jsme vybojovali skvělé **2. místo na MČR družstev a popáté za sebou jsme skončili na medailovém místě s bilancí 3,2,1,2,2!** Naši závodníci loni vybojovali 144 medailí na MČR a 5 medailí na ME a MS! Terezie Janštová - 3. místo na MEJ na skifu, první česká skifařka s medilí z MEJ, mistryně ČR na skifu juniorek na 2000m i na 500m.

Tomáš Panchártek- 3. místo na MEJ na párové čtyřce, 4. místo na MSJ. Natálie Štěrbová- medaile z MEJ na osmě. **Tadeáš Muk- nejlepší dorostenecký veslař ČR, mistr světa na veslařském trenažéru** v kat. 17-letých časem 6:13,8. V sezóně závodil mezi juniory, 4. místo na MSJ na párové čtyřce.

Vojtěch Šanda- mistr ČR U23 na dvojskifu LV , 2 místo M ČR na trenažéru a na M-ČR na dlouhé trati. Junioři, juniorky a dorostenky byli druzí v M-ČR družstev. V září byla vedoucí trenérkou Sportovního střediska při ČVK Pardubice jmenována D.Netíková. Od ledna 2024 je zodpovědným trenérem Sportovní akademie při ČVK Pardubice T.Kletečka. Vedle stávající dřevěné kůlny jsme pořídili plechovou garáž na traktor, malý vlek a zahradní potřeby.

2024 - Vybojovali jsme nečekané 3.místo na MČR družstev. Mladší žáci převzali poháry za 1. místo v Českém poháru. Na Mistrovství světa v jízdě na veslařském trenažéru vybojoval Vojtěch Šanda bronz v MLV. Tadeáš Muk se stal druhým vicemistrem světa i Evropy, v dorostu. Nejlepší českou závodnicí U17 se stala Eliška Kubrychtová, která obsadila 4. místo.

Matěj Muška r.2006 překonal světový rekord na trenažeru 285 549 m/24hod.

Mistrovství světa v Kanadě 5.místo Gabriela Snopková - 4xjky. 7.místo Terezie Janštová - U23. Regata v Ratzeburgu Terka Janštová 1. a 2. místo, Tom Panchártek v neděli v U23 3. místo. MEJ v Kruswici 2. místo Eli Kubrychtová 4-, 3. místo Gábi Snopková 4x, 3. místo Matěj Muška 8+. Olympic Hopes 2024 Magdaléna Vlastníková a Taťána Rychnáková vybojovaly 2 zlata. Regata v belgickém Ghentu Tereza Janštová vybojovala zlato a stříbro. Regata v Mnichově - Eliška Kubrychtová a Gábina Snopková stříbro, Matěj Muška pátý na 8+, Tadeáš Muk 4 v děleném závodě na 2x. Coupe de la Jeunesse Tadeáš Muk má zlato z párovky, Matěj Muška 2 zlata z osmy. V roce 2024 zvítězila na Primátorkách čistá klubová osma juniorů- poprvé v historii klubu - Trenéři M. Kubrycht a M. Kiacová.
Koupili jsme nový velký vlek (Bedřich) a malý přívěs za osobní auto. Zprovoznili jsme Klubový informační systém u f. eSports, která bude provozovat i Svazový informační systém a nové webové stránky.

2025 - 1.místo na MČR žactva ve vícebojích 2024/2025. 5. místo na MČR družstev.

Tadeáš Muk a Jan Vlastník stříbrní na MSJ v Trakajích na osmě juniorů! Matěj Muška stříbrný na osmě mužů do 23 let na ME v Račicích! Magdaléna Vlastníková vybojovala na MS v Beach sprintu v kategorii juniorek bronz! 3 zlata a 2 poháry z MMČR ve veslování na trenažéru Muk Tadeáš, Viktora Milan, Kubrycht Martin st.. Filip Lukeš a Jan Vlastník mistry ČR na Dlouhé dráze 2025! Mistři Labe 2005 -2025. Na noncoxu juniorů, na MEJ v Kruszwici, který vybojoval 5.místo, seděli naši Filip Lukeš, Tadeáš Muk, Jan Vlastník. 6.místo na noncoxu juniorek vybojovala naše Eliška Kubrychtová. Vezeme 15 medailí z Mistrovství ČR žactva 2025. Na Mistrovství České republiky mladšího a staršího žactva vybojovala 1.místo párovka starších žáků Podzimek, Marek, Macek, Matýsek, Chocherčák. 1x žcim 11 Sedlák, 1x žcim 12 Elich. Vybojovali jsme 19 medailí z Mistrovství ČR dorostu, juniorů, seniorů 2025. Máme nové sezení u ohniště a pískoviště. Poděkovali jsme T. Kletečkovi za 9 let opravdu dobré práce trenéra SG. V roce 2025 ukončila dlouholetou trenérskou činnost Martina Kiacová,která vychovala spoustu výborných závodníků.

2026 – Pavlína Flamíková(do r.2022 naše členka) vyhrála s Annou Šantrůčkovou na 2- Světový pohár a byla pátá na MS v Amsterdamu.
1.místo na MČR žactva ve vícebojích 2025/2026, mistry republiky - Mladší žáci 2014 Sedlák Radek, Starší žáci 2013 Elich Jakub, Starší žačky 2012 Svobodová Dorotea.

Filip Lukeš stříbrný na MČR na trenažéru v kategorii mužů lehkých vah. Na MČR na Dlouhé dráze 2026 vybojovali 1.místo na 1x m U23 Muška Matěj – celkově 4.místo. V kategorii mužů lehkých vah obsadil druhé místo Filip Lukeš celkově i v kategorii U23! Na dvojce bez kormidelnice žen třetí Kateřina Příhodová / Zuzana Štěpánková.
Na Primátorkách 2.místo 8+ žkys Bašusová Denisa - Vydrová Nela - Svobodová Dorotea - Sochůrková Anežka.

3. místo 8+ m Skopal David - Panchártek Tomáš - Viktora Milan - Vágner Marek - Muk Tadeáš - Vlastník Jan - Lukeš Filip - Šenkýř Vojtěch - Lukošik Filip (C)
Mistrovství ČR dorostu, juniorů, seniorů 2026 - 9 zlatých, 9 stříbrných a 8 bronzových medailí- 1.místo - 1x Jky Vlastníková Magdaléna, 4x- M Muška Matěj, 4+ Dci Macek Martin - Ryšavý Matěj - Charvát Štěpán - Matýsek Šimon - Káles Josef Daniel (C), 8+ Ž Štěrbová Natálie - Kubrychtová Eliška. Magdaléna Vlastníková čtvrtá na JW1x na ME v Beach Sprintu.

Jsme mezi předními veslařskými kluby v ČR naprostá anomálie. Nemáme žádné zaměstnance, kteří by se starali o chod klubu. Profesionálem je jedině trenér veslování SG Pardubice. Veškerou činnost zajišťují vlastně amatéři, novodobí blázni, druh dinosaurů, kteří již většinou vyhynuli. Tento způsob fungování klubu samozřejmě přináší i komplikace. Naše prostory jsou při současných počtech členů velmi stísněné. Přesto se již trvale svými výsledky řadíme mezi kluby, které jsou mnohem bohatší, s luxusním zázemím a profesionálními činovníky. A to je opravdu zázrak. Něco, čím je náš klub zcela výjimečný.

17 medailí z Mistrovství ČR žactva 2026

1.místo

4x+ žcis	FRANĚK Jiří - ELICH Jakub - POLÁK Tomáš - PAVELKA Tobiáš - KÁLES Josef Daniel (c)
1x žcim 12	SEDLÁK Radek

22 medailí z Mistrovství ČR ve sprintu 2026

1.místo

1x ž	ŠTĚRBOVÁ Natálie
4x- dci	RATIEIEV Oleksandr - RYŠAVÝ Matěj - CHARVÁT Štěpán - MATÝSEK Šimon
4- m	LUKEŠ Filip - VÁGNER Marek - MUK Tadeáš - PANCHÁRTEK Tomáš

4- dci MACEK Martin - CHARVÁT Štěpán - RYŠAVÝ Matěj - MATÝSEK Šimon

Úžasné 4. místo v Českém poháru!!! Mistrovství ČR družstev 2026 - celkově 6. místo!

1.místo

1x žkys SVOBODOVÁ Dorotea

1x žcim SEDLÁK Radek

4x+ žcis PAVELKA Tobiáš - ELICH Jakub - POLÁK Tomáš - FRANĚK Jiří - KÁLES Josef Daniel (c)

2x m VLASTNÍK Jan - MUŠKA Matěj

2x žkys VYDROVÁ Nela - SVOBODOVÁ Dorotea

Veteránské veslování (kategorie Masters) *je stále populárnější. Hlavní „zásluhu" na tom mají stále více se rozevírající nůžky mezi vrcholovým veslováním a běžným veslováním klubovým. Díky většímu pracovnímu vytížení a vyšším nárokům na životní standard v „kapitalistické" společnosti již lidé nemají tolik volného času na trénink a netráví v klubech tolik času, jako dřív. Těžko se pak závodí na profesionály typu V. Chalupy. Proto většina závodníků po dovršení 27 let přechází do kategorie masters. V našem klubu tak vznikla silná skupina veslařů, kteří se vrátili po skončení studií, zahájení pracovní kariéry a zakládání rodin k pravidelnému trénování a závodění ve vyrovnanější konkurenci kategorií masters. Naši veteráni jsou velmi úspěšní v domácí i mezinárodní konkurenci.*

Pořádání závodů- po zákazu pořádání velkých veslařských závodů na Seči jsme léta nepořádali velký podnik. Založili jsme závod bratří Mejzlíků a Májové sprinty města Pardubic, to jsou však jen akce místního významu. Důvodem je malá kapacita řeky Labe v Pardubicích, velké závody se zde opravdu pořádat nedají. Rozhodli jsme se proto k pořádání trenažérových závodů. Založili jsme tradici Vánočních trenažérů, zejména pro žákovské kategorie, které se postupně staly velkým závodem, kam jezdí celá ČR. Největší akcí však byl český pohár na trenažérech, pořádaný v letech 2009-12 a Mistrovství ČR na trenažéru dospělých v nové Hale Dašická v roce 2012.

Předsedové ČVK Pardubice:

1941- 1946 - docent A. Gutwirth

1946 – 1959 - Jaroslav Polák

1959 – 1973 - MUDr. Lumír Mejzlík

1973 – 1995 - Karel Srb

1995 - 2001 - Mgr. Martin Kubrycht

2001- 2005 - Mgr.Ondřej Šebek

2005 - Karel Kroulík

Hospodářem klubu byl až do své smrti Karel Srb, od r. 2016 je hospodářkou Věra Vlastníková, od ledna 2022 Pavel Ďurovec. **Správcem loděnice** je již od 80. let Lumír Mejzlík. Na správě materiálu se podílejí L. Mejzlík, L. Slavík, M. Příhoda, a částečně většina trenérů a dospělých závodníků.

Trenéři - od 90. let min století se postupně obměňuje a rozrůstá trenérský kádr klubu. Jako profesionální trenéři postupně pracovali Ondra Šebek, Libor Kubrycht, Jiřina Řeháková, po ukončení ředitelování na SG znovu Martin Kubrycht, Tomáš Kletečka a nyní Vojta Šanda. Dobrovolní trenéři

dříve Věra Hájková, Jiří Paleta, Vladimír Hauk, Roman Gwozdiak, Martina Kiacová, Veronika Kiacová. V současnosti Karel Kroulík, Lumír Mejzlík, Dita Netíková, Tomáš Panchártek a Natálie Štěrbová**.**

Členové síně slávy pardubického sportu

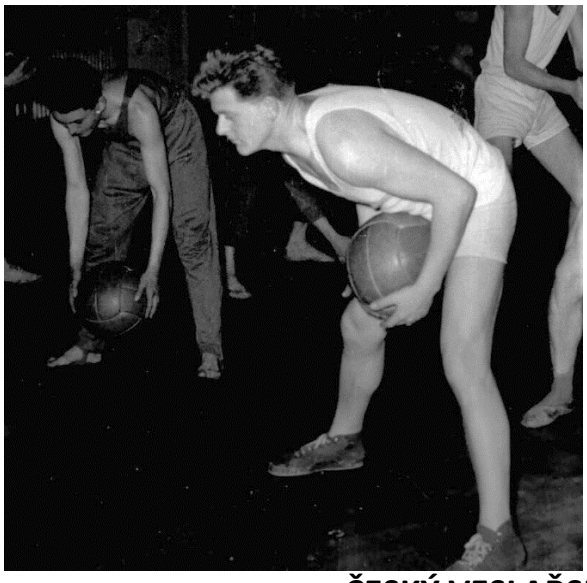
Věra Hájková, nar. 1935.

Po ukončení závodní kariéry začala pracovat jako dobrovolná trenérka klubu od 70. let 20. století až do první dekády 21. stol.

Vychovala několik generací výborných veslařek a veslařů, včetně reprezentantů a mistrů ČR.

Zemřela 11. října 2023 ve věku 87 let.

Karel Srb, nar. 1932, zemřel 6.4.2016

Členem klubu se stal již v útlém mládí, prošel rolí kormidelníka, závodního veslaře, ale velkou část života se věnoval funkcionářské práci ve výboru klubu.

Byl předsedou klubu v letech 1973 - 1995 a dlouhá léta hospodářem.

V klubu pracoval doslova až do konce svého života.

ČESKÝ VESLAŘSKÝ KLUB PARDUBICE,z.s.

Areál vodních sportů 73, 530 09 Pardubice, www.cvkpardubice.cz

Karel Kroulík – *předseda,* Mobil: 607519579, E-mail:karel.kroulik@gmail.com

Cihelna – Areál vodních sportů 73, 530 09 Pardubice

Zapsaný ve spolkovém rejstříku: L 548 u Krajského soudu v Hradci Králové

IČO: 15051358 Bankovní spojení: FIO PARDUBICE 2401125153/2010

Datová schránka: 6rn7tj6

WEB:

https://cvkpardubice.cz/

FOTOGALERIE:

https://eu.zonerama.com/Profile/5564/10789

STARÉ FOTO

https://eu.zonerama.com/Album/16255185

VIDEA:

https://www.youtube.com/@kroulik100

FACEBOOK:

https://www.facebook.com/pardubickeveslo

INSTAGRAM:

https://www.instagram.com/cvkpardubice/

